

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/21/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2515206754
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2515206754.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Iveta Jankovičová a sudkýň: JUDr. Daša Kontríková a JUDr. Ľubica Bundzelová, v právnej veci žalobcu: AB 2 B. V., so sídlom Strawinskylaan 933, Amsterdam, PSČ: 1077X., Holandské kráľovstvo, registračné číslo: 57279667, zastúpeného právnym zástupcom: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47234679, pobočka kancelárie a doručovacia adresa: Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, proti žalovanej: Q. Q., rod. O., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom P. B. XXX/XX, XXX XX Z. C., štátnej občianke Slovenskej republiky, o zaplatenie 603,96 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Piešťany, č. k. 8C/11/2015-109 zo dňa 6. septembra 2018 vo výroku II., zamietnutia sumy 558,84 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu I. inštancie sa v napadnutej časti, výroku II zamietnutia sumy 558,84 eura s príslušenstvom p o t v r d u j e .

II. Žalovanej sa n e p r i z n á v a právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd I. inštancie rozhodol rozsudkom: I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 45,12 eura spolu s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 45,12 eura od 17.7.2015 až do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. II. V prevyšujúcej časti o zaplatenie sumy 558,84 eura s príslušenstvom žalobu zamietla. III. Žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

2. Zmluva o spotrebiteľskom úvere v danom prípade neobsahuje dve obligatórne zákonné náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z. z., a to termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ citovaného zákona), a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. k/ citovaného zákona). Zmluva upravuje iba celkovú výšku jednotlivých mesačných splátok, splátky nerozčleňuje na splátku istiny, splátku úroku a splátku iných poplatkov, t. j. zo zmluvy nie je zrejmé, aká presná časť jednotlivých splátok predstavuje splátku istiny, aká časť splátku úroku z úveru a aká časť splátku iných poplatkov. V zmluve je uvedený iba celkový počet splátok (24), ich výška (58,43 eura) a periodicita (mesačná). Zmluva je v tejto časti pre spotrebiteľa veľmi zložitá až nezrozumiteľná. Neobsahuje jednoznačný, jasný a zrozumiteľný údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, v dôsledku čoho spotrebiteľ nemusí byť schopný dostatočne posúdiť výhodnosť poskytnutého úveru a svoju schopnosť úver splácať. Citované ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. výslovne rozlišuje medzi dobou trvania zmluvy a termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Gramatickým výkladom tohto ustanovenia možno dôjsť k záveru, že termínom je presný dátum. Dátum konečnej splatnosti úveru v zmluve absentuje.

3. Zmluva obsahuje nesprávny údaj o RPMN v neprospech spotrebiteľa, pretože obsahuje údaj 33,3 % napriek tomu, že skutočná RPMN v danom prípade bola vyššia, a to 40,97 %. Ako celková čiastka splatná spotrebiteľom je v zmluve uvedená suma 1.330,80 eura, napriek tomu, že matematickým výpočtom súd zistil, že žalovaná ako spotrebiteľ bola povinná zaplatiť veriteľovi reálne vyššiu sumu, a to 1.402,32 eura, a teda aj tento údaj bol uvedený v neprospech spotrebiteľa.

4. Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a citovaných zákonných ustanovení súd dospel k záveru, že predmetný spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) a písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, nakoľko neobsahuje termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru ani výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, a je v nej uvedená nesprávne RPMN v neprospech spotrebiteľa. Navyše, obsahuje aj nesprávny údaj o celkovej čiastke, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, takisto v neprospech spotrebiteľa, pričom tento údaj je obligatórnou náležitosťou podľa § 9 ods. 2 písm. j) citovaného zákona, absencia ktorej je sankcionovaná zákonom tak, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona).

5. Zaplatenie zmluvnej pokuty nebolo síce predmetom súdneho sporu, súd však pri rozhodovaní o predmete sporu zohľadnil, že pôvodný veriteľ požadoval od žalovanej zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 17,- eur, a na túto sumu aj započítal platby žalovanej. K tomuto súd poznamenáva, že predmetná zmluva o úvere iba odkazuje na úverové podmienky veriteľa, obsah ktorých nemohla žalovaná spotrebiteľka nijakým spôsobom ovplyvniť, a teda ustanovenie o zmluvnej pokute nebolo medzi stranami sporu individuálne dojednané. Takéto ustanovenie zmluvy spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a z uvedeného dôvodu predmetné dojednanie zmluvnej pokuty súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je absolútne neplatná podľa § 53 ods. 5 OZ.

6. Nakoľko žalovaná uhradila z predmetného úveru pôvodnému veriteľovi sumu 954,88 eura, vrátane úhrady 17,- eur z absolútne neplatného zmluvného dojednania o zmluvnej pokute, a inú sumu neuhradila ani jednému z neskorších veriteľov, t. j. ani pôvodnému žalobcovi, ani spoločnosti AB 2 B. V. ako univerzálnemu právnenému nástupcovi pôvodného žalobcu, súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi neuhradenú časť istiny reálne poskytnutého úveru v zodpovedajúcej výške 45,12 eura (vypočítané ako istina reálne poskytnutého úveru 1.000,- eur mínus uhradená časť 954,88 eura). Keďže žalovaná sa dostala do omeškania s platením peňažného dlhu, súd priznal žalobcovi aj žalobou uplatnený úrok z omeškania v zákonnej výške 5,05 % ročne z priznanej istiny od prvého dňa omeškania žalovaného s plnením peňažného dlhu, t. j. od 17.7.2015 až do zaplatenia. V prevyšujúcej časti o zaplatenie 558,84 eura s príslušenstvom súd žalobu ako skutkovo a právne nedôvodnú zamietol.

7. Podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1, ods. 2 CSP rozhodol súd o trovách konania. Účastníci mali vo veci čiastočný úspech, teda obe strany sporu, žalobca v časti 7,47 % (45,12 eura s príslušenstvom) a žalovaná v časti 92,53 % (558,84 eura s príslušenstvom). Keďže žalovaná mala vo veci väčší úspech než žalobca, podľa ust. § 255 ods. 2 CSP jej vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobcovi podľa pomeru úspechu vo veci, v danom prípade v rozsahu 92,53 % mínus 7,47 %, t. j. 85,06 %. Nakoľko žalovanej preukázateľne žiadne trovy konania nevznikli, súd jej nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznal.

8. Odvolanie žalobcu Uvedený rozsudok žalobca v zákonnej lehote napadá v rozsahu bodu II., a to z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1, písm. f) a písm. h) CSP, ktoré odôvodňuje nasledovne: Konajúci súd vo svojom rozsudku „dospel k záveru, že predmetný spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) a písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, nakoľko neobsahuje termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru ani výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, a je v nej uvedená nesprávne RPMN v neprospech spotrebiteľa. Navyše, obsahuje aj nesprávny údaj o celkovej čiastke, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, takisto v neprospech spotrebiteľa, pričom tento údaj je obligatórnou náležitosťou podľa § 9 ods. 2 písm. j) citovaného zákona, absencia ktorej je sankcionovaná zákonom tak, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona).“ Pokiaľ ide o dodržanie zákonnej náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., žalobca zastáva názor, že predmetná náležitosť je v úverovej zmluve uvedená v súlade so zákonným ustanovením. Informácie o splátkach sú upravené v časti textu zmluvy označeného „Úver“, kde sú obsiahnuté presné údaje o výške

mesačnej splátky - 58,43 eur pod bodom 37., o počte splátok -24 pod bodom 38., o lehote splatnosti - 24 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci pod bodom 46. a tiež o termínoch splatnosti splátok, kde je uvedený: Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka.“ Názor žalobcu na splnení uvedenej zákonnej náležitosti je plne v súlade aj s Rozsudkom Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, ktorý vo svojom závere konštatoval nasledovné. „Článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.“ Vyššie citované body Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 taktiež znamenajú, že vzhľadom na skutočnosť, že smernica 2008/48/ES obsahuje úplnú harmonizáciu pokiaľ ide o náležitosti spotrebiteľskej zmluvy o úvere uvedené v článku 10 ods. 2, členské štáty nie sú oprávnené vo svojej vnútroštátnej úprave vyžadovať náležitosti nad rámec náležitostí uvedených v článku 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES. Žalobca sa na tomto mieste dovoľáva výkladu ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZSU v súlade s princípom právnej istoty podľa ust. čl. 2 ods. 2 zákona č.160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít. Judikatúra európskeho súdneho dvora je rozhodovacou praxou Súdneho dvora EÚ, ktorú vytvárajú rozhodnutia tohto súdu v jednotlivých preskúmaných záležitostiach. Žalobca sa na tomto mieste dovoľáva výkladu ust. § 9 ods. 2 písm. k) v súlade s princípom eurokonformného výkladu právnej normy, t. j. výklad v súlade so smernicou, tak aby sa zabezpečil „reálny účinok“ smernice k cieľu vytvoriť skutočný vnútorný trh. Žalobca poukazuje na to, že zo strany európskeho práva vychádza členským štátom povinnosť lojality reprezentovaná čl. 4 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii a Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Žalobca poukazuje, že z judikatúry Súdneho dvora EÚ vyplýva, že členské štáty EÚ majú povinnosť interpretovať svoje národné právo v súlade so smernicami, a to s poukazom na rozhodnutia: C- 106/77 Simmenthal, C-14/83 Colson and Kamann, C-106/89 Marleasing C-397/01 Pfeiffer a i. Náležitosť podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch je v úverovej zmluve uvedená výlučne v súlade so znením zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy a v súlade so znením Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, ktorá stotožňuje pojem výšku, počet a frekvenciu splátok s pojmom výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Čo je potvrdené aj v zmysle vyššie uvedeného Rozsudku. Najvyšší súd SR vo svojom Uznesení zo dňa 22.02.2018 v konaní sp. zn. 3 Cdo/146/2017 súd poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ z 9.11.2016 vo veci C 42-15 (Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej), ktoré sa týkalo výkladu Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere v súvislosti s ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch. Okrem iného rozhodnutie uvádza, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok pričom zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. V bode 11 toho istého rozsudku súd ďalej konštatuje: „Okrem toho do pozornosti súd dáva, že už aj právna úprava SR reflektuje na nový vývoj rozhodovacej praxe (s odkazom na vyššie citovaný rozsudok súdneho dvora), keď zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 od 01.05.2018 v rámci jej novely vykonanej zákonom č. 279/2017 Z. z. upravuje, že v § 9 ods. 2 písm. d) sa vypúšťajú slová "a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru" a v § 9 ods. 2 písm. i) sa slová "a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov" nahrádzajú slovami "frekvenciu splátok a". Vyššie uvedené skutočnosti je potrebné uplatniť aj v súvislosti s náležitosťou úverovej zmluvy v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. Cieľom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch je, aby mal spotrebiteľ informáciu, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Aj keď Zmluva neuvádza presný číselný dátum ukončenia zmluvy, veriteľ použil objektívne zistiteľné kritéria, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Má za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje

náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. aj vtedy, pokiaľ veriteľ použije objektívne zistiteľné kritériá, z ktorých je nepochybne možné určiť dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, tak ako je tomu v danom prípade. Spotrebiteľ teda disponuje informáciou, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru, a preto je cieľ sledovaný ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. dosiahnutý. Na podporu svojich tvrdení z hľadiska náležitosti ust. § 9 ods. 2 písm. f) ZSU, žalobca zase uvádza rozsudok Okresného súdu Poprad, zo dňa 21.11.2017, sp. zn. 17Csp/158/2017, kde v bode 12 „...Súd poukazuje i na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C - 42/15, podľa ktorého článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Možno konštatovať, že žalovaný ako veriteľ použil objektívne zistiteľné kritériá, podľa ktorých spotrebiteľ mohol vedieť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Súd sa v tomto smere nestotožnil s tvrdením žalobkyne o tom, že nie je zrejmä doba trvania zmluvy a konečná splatnosť úveru.“ Rovnaký názor zaujal aj Okresný súd Lučenec v rozsudku zo dňa 16.10.2017, sp. zn. 13Csp/132/2017, žalobca uvádza ešte rozsudok Okresného súdu Senica zo dňa 21.03.2018, sp. zn. 9Csp/188/2017. Hodnota RPMN je v úverovej zmluve č 4311047496 uvedená správne, a to vo výške 33,3 %. V samotnej zmluve sú zreteľne uvedené aj predpoklady pre jej výpočet: „RPMN bolo vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia tejto zmluvy, t.j. má sa za to, že úver bol v prípade výplaty v hotovosti poskytnutý v deň podpisu zmluvy a v prípade výplaty na bankový účet klienta tretím dňom po dni jej podpisu.“

Zákon č. 129/2010 Z. z. v prílohe upravuje výpočet RPMN nasledovne:

$$m \quad m'$$

$$? Ck (1 + X)^{-tk} = ? D1 (1 + X)^{-S1}$$

$$k=1 \quad 1=1$$

- X je ročná percentuálna miera nákladov,
- m je číslo posledného čerpania,
- k je číslo čerpania, preto $1 \leq k \leq m$,
- Ck je výška čerpania k,
- tk je interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každého nasledujúceho čerpania, preto $t_1 = 0$,
- m' je číslo poslednej splátky alebo platby poplatkov,
- l je číslo splátky alebo platby poplatkov,
- D1 je výška splátky alebo platby poplatkov,
- S1 je interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každej splátky alebo platby poplatkov.

Z popisu jednotlivých položiek vzorca je zrejmé, že pri výpočte RPMN zohráva dôležitú úlohu aj presný dátum, kedy došlo k prvému čerpaniu finančných prostriedkov. Na základe žalovanej úverovej zmluvy bol klientovi poskytnutý bezúčelový úver. Klient bol pred podpisom úverovej zmluvy presne informovaný o všetkých položkách, ktoré vstupujú do vzorca na výpočet RPMN a sú uvedené aj priamo v úverovej zmluve. Taktiež je v zmluve uvedené, že RPMN bolo vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia tejto zmluvy, t.j. má sa za to, že úver bol v prípade výplaty v hotovosti poskytnutý v deň podpisu zmluvy a v prípade výplaty na bankový účet klienta tretí deň po dni jej podpisu. Žalobca preto považuje tak údaj o RPMN ako aj o predpokladoch jeho výpočtu v úverovej zmluve za uvedené korektne a v súlade so zákonným ustanovením.

Pokiaľ ide o nesprávne uvedenie celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom, žalobca dáva do pozornosti nasledovné ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy (t.j. 11.11.2013). Podľa § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z.: celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť sa rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. V § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z., celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa rozumie všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Do celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom v úverovej zmluve neboli zarátané doplnkové služby, nakoľko klient nebol povinný si ich navoliť a teda je to v súlade s vyššie uvedeným ustanovením. Klient si

zvolil služby zmeny výšky a počtu splátok a odloženia splátok kde poplatok za uvedenú službu je 1,49 eur, uzatvorených na základe dohody medzi žalobcom a žalovaným. Žalovaný mal možnosť zvoliť si aj poistenie výdavkov, ale túto možnosť nevyžil, čo deklaruje skutočnosť, že predmetné doplnkové služby boli dobrovoľné. Súčet uvedených doplnkových služieb do celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom je 71,52 eur (1,49x24+1,49x24). Pokiaľ teda prirátame uvedenú čiastku k celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom uvedenej v úverovej zmluve, vyjde nám suma 1.402,32 eur. Uvedený postup považujeme za správny a v súlade so zákonom. Dojednané alternatívne služby preto v zmysle vyššie uvedenej úpravy podľa písm. g) nebolo potrebné započítať do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, čo sa nakoniec odzrkadlilo aj v celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom. Žalobca zastáva názor, že uvedený postup bol v súlade so zákonným znením, preto považuje za nedôvodné sankcionovať postup v zmysle zákona bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou. Na základe vyššie uvedených skutočností žalobca žiada, aby krajský súd rozhodnutie Okresného súdu Piešťany zo dňa 06.09.2018, sp. zn. 8C/11/2015 v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu I. inštancie na ďalšie konanie, prípadne, aby rozhodnutie súdu I. inštancie zmenil a priznal žalobcovi náhradu trov konania.

9. Vyjadrenie nebolo podané.

10. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu I. inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu I. inštancie je v napadnutej časti vecne správne.

11. Zo zmluvy o hotovostnom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere č. 4311047496 zo dňa 11.11.2013 súd zistil, že spoločnosť Home Credit Slovakia, a. s. ako veriteľ poskytla žalovanej ako fyzickej osobe nepodnikateľovi bezúčelový úver vo výške 1.000,- eur, ktorý sa žalovaná ako dlžník zaviazala vrátiť veriteľovi aj s úrokmi z úveru a inými poplatkami za úver v 24 mesačných splátkach po 58,43 eura s lehotou splatnosti do 15. dňa v poslednom mesiaci. Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Zmluva neupravuje, aká konkrétna suma jednotlivých splátok je splátkou istiny úveru, aká suma je splátkou úroku z úveru a aká splátkou iných poplatkov z úveru. Zo zmluvy vyplýva, že žalovaná nebola povinná platiť žiadny poplatok za poskytnutie úveru. Zmluvné strany sa dohodli na možnosti zmeny výšky a počtu splátok s tým, že poplatok v sume 1,49 eura za túto službu už je zahrnutý v splátke. Taktiež sa dohodli na službe odložené splátky za poplatok 1,49 eura, ktorý je zahrnutý v splátke. Ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) je v zmluve uvedená vo výške 33,30 %, napriek tomu, že skutočná výška RPMN podľa zistenia súdu zodpovedala 40,97 %. Ako celková čiastka splatná spotrebiteľom je v zmluve uvedená suma 1.330,80 eura, napriek tomu, že žalovaná ako spotrebiteľ bola povinná zaplatiť veriteľovi reálne sumu 1.402,32 eura (vypočítanú ako 58,43 eura/splátka x 24 splátok). Ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 28,74 %. V zmluve absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti úveru. Zmluva obsahuje aj klauzulu o revolvingovom úvere, ktorý by mal byť druhým úverom uzavretým na tej istej listine s výškou úverového rámca 500,- eur. Časťou zmluvy o revolvingovom úvere sa súd viac nezaoberal, nakoľko nie je predmetom sporu.

12. Z Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. - hotovostný úver a revolvingový úver, označených kódom ISH213, súd zistil, že boli platné od 15.10.2013 a že predstavujú rozsiahly, 10-stranový, husto písaný dokument s veľkosťou písma do 2 mm, ktorý nie je podpísaný ani jednou zo zmluvných strán. Podľa hlavy 1 týchto úverových podmienok, úverové podmienky sú podľa § 273 Obchodného zákonníka neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o hotovostnom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere. Veriteľ zaväzuje poskytnúť žalovanej dohodnutý úver a žalovaná ako dlžník sa zaväzuje tento úver spoločnosti vrátiť a zaplatiť úroky. Žalovaná je povinná riadne a včas splácať poskytnutý úver v stanovených mesačných splátkach. Žalovaná je povinná celý čerpaný úver splatiť na požiadanie veriteľa v prípade, že sa oneskorila s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace (hlava 7, § 3 písm. a/ úverových podmienok). V prípade omeškania žalovanej s úhradou splátky či splátky revolvingového úveru je veriteľ oprávnený

vyúčtovať žalovanej a tá je povinná na základe tohto vyúčtovania, zaplatiť poplatok za upomienku 5,- eur, a v prípade druhej a ďalších upomienok poplatok 12,- eur. V prípade omeškania žalovanej je veriteľ oprávnený vyúčtovať, a žalovaná je povinná na základe tohto vyúčtovania veriteľovi uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 17,- eur.

13. Z oznámenia z 18.9.2015 o postúpení pohľadávky súd zistil, že Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o. oznámila žalovanej, že zmluvou o postúpení z 12.9.2012 (pozn. zrejme chyba v písaní, keďže predmetná zmluva o úvere bola uzavretá neskôr) spoločnosť Home Credit Slovakia, a. s. postúpila pohľadávku voči žalovanej spoločnosti AB 1 B. V., ktorá ku dňu postúpenia dosahovala sumu 609,56 eura. Zároveň vyzvala žalovanú na dodatočné uhradenie predmetnej sumy do 7 dní od odoslania výzvy na účet uvedený vo výzve s tým, že po márnom uplynutí tejto lehoty bude podaná žaloba vo veci. Keďže žalovaná neplatila splátky úveru riadne a včas, pôvodný veriteľ úveru využil právo na predčasnú splatnosť celého úveru, a vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy celého úveru do 15 dní od odoslania výzvy zo dňa 29.6.2015. Zosplatený úver sa stal splatným dňom 17.7.2015, t. j. dňom bezprostredne nasledujúcim po márnom uplynutí 15-dňovej lehoty na jeho zaplatenie, koniec ktorej lehoty pripadol na 16.7.2015. Túto pohľadávku Home Credit Slovakia, a. s. postúpila spoločnosti AB 1 B. V., ktorá si uplatnila svoje právo na zaplatenie dlžnej sumy voči žalovanej žalobou v tomto spore.

14. Z výpisu čerpania, splátok a úhrad žalovanej súd zistil, že z predmetnej zmluvy o úvere žalovaná uhradila celkom sumu 954,88 eura ešte pôvodnému veriteľovi, t. j. spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. Dlh žalovanej v sume 610,81 eura pozostáva z nesplatenej istiny úveru vo výške 179,11 eura, poplatku za možnosť odloženia splátok vo výške 5,96 eura, úroku vo výške 45,66 eura, zosplatennej istiny vo výške 307,27 eura, poplatku za možnosť zmeny splátky v sume 5,96 eura, poplatku za upomienku II. v sume 60,- eur a úroku z omeškania vo výške 6,85 eura, ktorý pôvodný žalobca vyčíslil za obdobie odo dňa bezprostredne nasledujúceho po márnom uplynutí lehoty na zaplatenie zosplateného úveru, t. j. od 16.7.2015 až ku dňu vypracovania žalobného návrhu, t. j. k 5.10.2015. Súd zistil, že pôvodný veriteľ požadoval od žalovanej aj zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 17,- eur, na ktorú započítal platby uhradené žalovanou.

15. Spornou otázkou bolo, či predmetná zmluva obsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ - výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

16. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „Smernica“) zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia.

17. Európsky súdny dvor v rozsudku z 09.11.2016 vo veci C 42/15 Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Bíróovej (ďalej len Rozsudok) konštatoval, že článok 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok (bod 50 Rozsudku). Článok 10 ods. 2 písm. h) stanovuje, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia (bod 52 Rozsudku). Z článku 10 ods. 2 písm. i) Smernice a článku 10 ods. 3 Smernice vyplýva, že iba na žiadosť spotrebiteľa je veriteľ povinný bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy odovzdať mu výpis vo forme amortizačnej tabuľky (bod 53 Rozsudku); pričom Smernica nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere takýto výpis vo forme amortizačnej tabuľky. Pokiaľ ide o zmluvy patriace do pôsobnosti Smernice, členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré táto smernica neupravuje, ak táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia v oblasti, do ktorej patria tieto povinnosti (bod 55 Rozsudku). Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave (bod 59 Rozsudku).

18. V úvode všeobecnej časti dôvodovej správy k ZoSÚ sa uvádza, že predložený návrh zákona „je svojím obsahom úplnou transpozíciou smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku. Uplatňovaním tejto novej úpravy bude slovenský úverový trh zosúladený v rámci vnútorného trhu Spoločenstva“. V závere všeobecnej časti dôvodovej správy k ZoSÚ sa konštatuje, že predkladaným zákonom je Smernica transponovaná do slovenského právneho poriadku v plnom rozsahu.

19. V dôvodovej správe k § 9 ods. 2 ZoSÚ sa zdôrazňuje zásadný význam ochrany spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch, ktorý má mať dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí uvádzať celkovú výšku, menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí upravovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere).

20. Cit. Rozsudok ESD konštatoval, že Smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 Smernice. Aj so zreteľom na to sa v praxi všeobecných súdov Slovenskej republiky vyskytujú (resp. vyskytovali) pochybnosti o tom, či textu „zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia“ (článok 10 ods. 2 písm. h) Smernice) obsahovo zodpovedá text „zmluva o spotrebiteľskom úvere ... musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia“. Ako už bolo uvedené, úmyslom zákonodarcu, ktorý zreteľne vyjadril aj v úvodnej časti dôvodovej správy k ZoSÚ, bolo transponovať Smernicu v celom rozsahu. Zámerom zákonodarcu teda bezpochyby nebolo, aby novo prijímané ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ bolo v rozpore s článkom 10 ods. 2 Smernice.

21. V rozsudku NS SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018 v obdobnej veci eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia ZoSÚ, ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa ZoSÚ nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu potrebné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. V predmetnom konaní nebolo sporné, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má všeobecné náležitosti podľa OZ. Sporným nebolo ani to, že vymedzuje tiež celkovú výšku úroku, výšku mesačnej anuitnej splátky, počet splátok a termíny splátok. Pokiaľ ide o to, či zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvorili strany sporu, obsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov, je potrebné mať na zreteli, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivéj splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Dovolací súd v súvislosti s tým poznamenáva, že aj v zmysle rozsudku zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky.

22. Vychádzajúc z účelu Smernice, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku ESD, účelu § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie NS SR uzavrel, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie ZoSÚ hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky.

23. Zákonom č. 279/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene (medzi iným) ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i) ZoSÚ v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1. mája 2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „frekvenciu splátok a“. V dôvodovej správe k tomuto zákonu sa uvádza, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté so zreteľom na závery vyjadrené v cit. rozsudku SD EU. Od uvedeného dňa sa teda legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo - podľa názoru vec prejednávajúceho senátu najvyššieho súdu - možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom.

24. S poukazom na vyššie uvedené právne a teoretické východiská, s odkazom na aktuálnu judikatúru, podľa názoru odvolacieho súdu potom predmetná úverová zmluva obsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, teda výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, záver prvoinštančného súdu o tom, že predmetný úver sa považuje v dôsledku absencie tohto údajá za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona potom nie je opodstatnený a dôvodný. Vzhľadom na opodstatnenosť námietky odvolateľa, že napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení v otázke splnenia náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcich z ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, ktorá je podkladom pre záver o tom, či poskytnutý spotrebiteľský úver je alebo nie je bezúročný (§ 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ), odvolací súd uzatvára, že odvolanie žalobcu je sčasti dôvodné.

25. Zmluva o spotrebiteľskom úvere v danom prípade neobsahuje obligatórne zákonné náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z. z., 1. termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) citovaného zákona). Citované ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. výslovne rozlišuje medzi dobou trvania zmluvy a termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Gramatickým výkladom tohto ustanovenia možno dôjsť k záveru, že termínom je presný dátum. Dátum konečnej splatnosti úveru v zmluve absentuje. 2. zmluva obsahuje nesprávny údaj o RPMN v neprospech spotrebiteľa, pretože obsahuje údaj 33,3 % napriek tomu, že skutočná RPMN v danom prípade bola vyššia, a to 40,97 %. Ako celková čiastka splatná spotrebiteľom je v zmluve uvedená suma 1.330,80 eura, napriek tomu, že matematickým výpočtom súd zistil, že žalovaná ako spotrebiteľ bola povinná zaplatiť veriteľovi reálne vyššiu sumu, a to 1.402,32 eura, a teda aj tento údaj bol uvedený v neprospech spotrebiteľa. V zmluve je tak uvedená nesprávne RPMN v neprospech spotrebiteľa. Navyše, obsahuje aj nesprávny údaj o celkovej čiastke, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, takisto v neprospech spotrebiteľa, pričom tento údaj je obligatórnou náležitosťou podľa § 9 ods. 2 písm. j) citovaného zákona, absencia ktorej je sankcionovaná zákonom tak, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona).

Predmetný spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, nakoľko neobsahuje termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru ani výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, a je v nej uvedená nesprávne RPMN v neprospech spotrebiteľa. Zmluva obsahuje nesprávny údaj o RPMN v neprospech spotrebiteľa, pretože obsahuje údaj 33,3 % napriek tomu, že skutočná RPMN v danom prípade bola vyššia, a to 40,97 %. Ako celková čiastka splatná spotrebiteľom je v zmluve uvedená suma 1.330,80 eura, napriek tomu, že matematickým výpočtom súd zistil, že žalovaná ako spotrebiteľ bola povinná zaplatiť veriteľovi reálne vyššiu sumu, a to 1.402,32 eura, a teda aj tento údaj bol uvedený v neprospech spotrebiteľa. V zmluve je tak uvedená nesprávne RPMN v neprospech spotrebiteľa. Navyše, obsahuje aj nesprávny údaj o celkovej čiastke, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, takisto v neprospech spotrebiteľa, pričom tento údaj je obligatórnou náležitosťou podľa § 9 ods. 2 písm. j) citovaného zákona, absencia ktorej je sankcionovaná zákonom tak, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona). Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y). Z ustanovenia teda vyplýva, že čo i len jedna absencia náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) spôsobuje, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Bola zistená absencia obsahových náležitostí v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f) a j), preto je spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov. Súd I. inštancie

preto správne uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi neuhradenú časť istiny reálne poskytnutého úveru v zodpovedajúcej výške 45,12 eura (vypočítané ako istina reálne poskytnutého úveru 1.000,- eur mínus uhradená časť 954,88 eura). Žalovaná sa dostala do omeškania s platením peňažného dlhu, súd správne priznal žalobcovi aj úrok z omeškania v zákonnej výške 5,05 % ročne z priznanej istiny od prvého dňa omeškania žalovaného s plnením peňažného dlhu, t. j. od 17.7.2015 až do zaplatenia. V prevyšujúcej časti o zaplatenie 558,84 eura s príslušenstvom súd žalobu ako skutkovo a právne nedôvodnú zamietol.

26. Z týchto dôvodov preto odvolací súd podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP rozsudok súdu I. inštancie v napadnutej časti ako vecne správny vo výroku potvrdil.

27. Žalovaná má voči žalobcovi podľa § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, vzhľadom na to, že žalovaná bola v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešná. Z dôvodu, že žalovaná ale preukázateľne a účelne nevynaložila žiadne výdavky v súvislosti s týmto konaním, ako to predpokladá § 251 CSP, odvolací súd jej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal s poukazom na čl. 4 ods. 2 CSP.

28. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu I. inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde I. inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).